

Časopis pro žáky, učitele a příznivce Základní školy Nerudova 9

Ročník II., 2. vydání

Uvnitř tohoto vydání:

Pár slov úvodem	2
Sedm otázek pro Mgr. Lenku Přeffarovou	3
Normální školní den v roce 2021	4
Anketa	5
Peníze nerostou na stromě	6, 14
Anketa	7
Slohové práce žáků	8-9
Sněhuláci ze 4.B	10-11
Práce žáků	12-13 15
Koronavirové kaligramy	16
Online trip do Benátek	17
Peníze nerostou na stromě	18

Pár slov úvodem

Distanční výuka je dnes neodmyslitelnou součástí našich životů. Na začátku jsem se rozdělili na dva tábory. Byli tady tací, kteří se chtěli vrátit do školy a na druhé straně tady byli tací, kterým už od první chvíle bylo jasné, že k jejich životu jim stačí čtyři stěny pokoje a wi-fi. Budu upřímná po několika měsících domácí výuky jsem si zvykla a je pro mě nepředstavitelný návrat do školy. Nechci ani myslet na každodenní brzké vstávání a ježdění v namačkaném autobuse, kde není jediné místo k sezení. Nevím, proč se všichni snaží vidět na distanční výuce to nejhorší. Když pomíneme kvalitu, která nikdy přes počítač nebude tak vysoká, tak se dostávám k pozitivnímu závěru. Máme konečně čas sami na sebe, nemusíme nikam spěchat a naše kvalita spánku prudce vzrostla. Zním ale spoustu lidí, co se nudí a i pro ty tu mám radu. Jestli se nudíte, zkuste se sami sebe zeptat: „Co jsem chtěl vždycky dělat, ale nebyl na to čas?“ Věřte mi, funguje to. Přestaňte hledat na věcech to nejhorší, protože na všem špatném se vždycky najde něco pozitivního.

(dgr)

Je sedm hodin ráno a já procítám. Ze stolku slyším signál mobilního telefonu, který mě upozorňuje, že už je čas. Čas otevřít oči, vylézt z teplé peřinky a vydat se vstříc zážitkům dne. Jaké asi budou??? Takhle bych se mohla ptát spíše, kdybych v tuto dobu seděla v autě a mířila do budovy školy. V době distanční výuky je každý můj den téměř stejný...i děti jsou každý den tytéž...tiché, vypnuté, bez velkých gest a mimiky. Ale nevdám, vstávám a snažím se naladit tak, abych svou energií skrze slova dětem předala alespoň trošku toho optimismu. Záměrně nepíši pozitivitu...asi víte proč. Pouštím počítač, otvírám kalendář Teams a v hlavě mi běží program na jednotlivé hodiny. Mačkám tlačítko „připojit“, zapínám kameru, mikrofon a začíná den, který zřejmě nepřinese velká překvapení. Nejen děti, ale i my, učitelé, jsme během distanční výuky občas pocítili zklamání či beznaděj s ohledem na téměř nulovou interakci se žáky. Jsem tedy velmi ráda, že v době, kdy vydáváme toto číslo časopisu, už na chodbách školy můžeme potkávat své žáky, můžeme s nimi mluvit z očí do očí, lépe reagovat na jejich potřeby, vytvářet a plánovat nové projekty. Testujeme se, nosíme roušky, přesouváme se jen ve skupinách. Všechno je omezenější a více hlídané. Ale jsme spolu...a to se počítá!!!

(luk)

Tiráž: Časopis N°9 vydávají žáci Základní školy, Nerudova 9 v elektronické verzi, s nepravidelnou periodicitou. Pedagogické vedení: Mgr. Lucie Knedlová Šéfredaktorka: Diana Grillová Redaktoři: Matyáš Kočvara, Františka Frantálková, Nikola Miřejovská, Adéla Strusková, Veronika Eliášová, Tereza Zdeňková, Beáta Latková, Vítězslav Nový.

Email: casopis@zsnerudova.cz. 31. května 2021

SEDM OTÁZEK PRO...Mgr. Lenku Pfefferovou

1. Jak dlouho působíte na této škole?

Dávno tomu...od září 2000.

2. Co Vás vedlo k tomu stát se učitelkou?

To bych také ráda věděla. :-)

3. Jakou nejhorší známku jste měla na vysvědčení na základce? A z jakého předmětu?

Dvojku—z branné výchovy.

4. Myslíte si o sobě, že jste přísná?

Nemyslím, ale někteří žáci to mohou vidět jinak.

5. Jaký máte názor na moderní technologie? Jak dobře je ovládáte?

Jsem pro jejich využívání, ne zneužívání. Snažím se s nimi být kamarád. :-)

6. Jaké je Vaše oblíbené roční období?

Léto, jsou přeci prázdniny. :-)

7. S jakou významnou osobností byste se ráda setkala?

S Járou Cimrmanem.

Co byste chtěla vzkázat žákům naší školy?

Nezblázněme se v této netradiční době a těšme se na prázdniny!

Mgr. Lenka Pfefferová

- vyučuje matematiku a výchovu ke zdraví
- ve škole působí také jako metodička prevence— můžete se na ni obrátit v případě školních či jiných osobních problémů
- najdete ji v přízemí budovy Nerudova—v kabinetě přírodopisu

Den Elizabeth Andělové

„Super“, zatrylkuju si pro sebe ironicky, když mi v půl osmé zazvoní budík. „Máme tu nový, krásný, stejný den.“ Jako každé ráno se ještě chvíli převaluju v posteli, a když se konečně vyhrabu, vezmu misku, nasypu do ní zbytky müsli, zaliju mlékem a jdu si sednout na gauč. Pustím televizi a přepínám tak dlouho, dokud nenajdu pořad, kde dávají Spongeboba. Po nějaké chvíli si všimnu, že za pár minut začíná hodina, a tak se zase přesunu do pokojíčku, který obývám spolu se svou malou pětiletou sestrou. Ta se právě probudila a pravděpodobně se rozhodla, že nám všem prasknou ušní bubinky. Nesnažím se ji nijak uklidnit, protože vím, že by to stejně k ničemu nevedlo, spíš naopak, rozeřvala by se ještě víc. Místo toho zapnu notebook. Tak teď ještě přečkat pět on-line hodin a budu mít volno. Čeština proběhne v klidu, angličtina dobrý, občanka taky v pohodě, matika je o dost horší, moc se mi nedaří pochopit všechny ty vzorečky, výpočty, rýsování a dalších tisíc věcí, co po nás chtějí. Jako poslední máme fyziku. Pěkně prosím, tak tohle je moje noční můra. Překvapivě proběhne celkem dobře. Volno jsem si představovala jinak, než že budu muset zase dělat něco do školy. Takže další dvě hodiny strávím s pracovním listem z matiky a přírodopisu. Ve tři hodiny konečně padnu do postele s knížkou a nehnu se odtud až do šesti, kdy ji dočtu. Chvilí dumám, jestli si nezacvičím, nakonec se rozhodnu, že ne, a tak místo toho vlezu do koupelny, kde najdu Amálku, jak vyopatřává sprcháče, šampony, balzámy a všechno možné, co jí přijde pod ruku. Na mou otázku „Co to tady vyvádíš?!“ mi úplně nevinně odpoví, že míchá lektvary. Po značném úsilí ji vyženu z koupelny. Napustím si vanu a do sluchátek si na plný pecky pustím Nirvanu. K večeri si namáznu chleba s máslem a před spaním se začtu do další knížky tak, že zhasnu, až ve dvě ráno.

Dobrou noc

Bela

EVŽENŮV NORMÁLNÍ ŠKOLNÍ DEN 2021

Evžen je žákem osmé třídy, ve škole už nebyl nějakou dobu, a proto se naučil zvládat distanční výuku vlastním způsobem. Každý večer než jde spát si připraví notebook na židli vedle postele, aby nemusel po zazvonění budíku vstávat. Budík mu většinou zvoní v půl osmé ráno. Předčasně si zapne hodinu a jde ještě spát. V osm hodin ho probouzí hlas jednoho z učitelů při dělení prezence. Většinou se probere při třetí hodině, ale plnohodnotně pracovat je schopen až při čtvrté. Po konci výuky jde dělat úkoly, aby je zvládl do konce týdne odevzdat. Následně se odebere zpět k notebooku, pustí si seriál, při kterém posílá spolužákům předem vyplněné úkoly a snaží se zabít odpoledne, které by, kdyby nebyl Covid, trávil venku s kamarády.

(dgr)

Zeptali jsme se za vás...

1. Jaká je Tvoje poslední přečtená kniha?
2. Doporučil/a bys nám nějaký film, který Tě nedávno zaujal?
3. Co Ti v poslední době dělá radost?

Jiří H., 8.F

1. **Ready player one—** kniha je napsaná v angličtině.
2. **Ready Player One** je perfektní film pro milovníky her. Od knižního vydání se trochu liší, je více akční.
3. **Počítačové hry, filmy.**

Jana, 8.E

1. **Harry Potter a Vězeň z Azkabanu—J.K.Rowling.**
2. **Prázdniny pana Beana :**)
3. **Koupila jsem si svůj vysněný model (koně).**

Klára, 9.A

1. **Medvěd a slavík—K. Arden.**
2. **Bird Box**
3. **Trávení více času s rodinou.**

Veronika, 6.F

1. **Lenčiny katastrofy—Alice Pantermüllerová.**
2. **Harry Potter.**
3. **Trávit čas s kamarády.**

Kristýna, 8.F

1. **Strmý pád—Bianca Iosivoni**
2. **Así ne.**
3. **Maličkosti, kamarádi a když je venku hezké počasí .**

Martin, 9.A

1. **Vzpomínky generála od Heinze Guderiana.**
2. **Schindlerův seznam.**
3. **Druhá světová válka + dokumenty.**

Daniel, 8.F

1. **20 tisíc mil pod mořem - Jules Verne.**
2. **Titanic.**
3. **Spánek.**

Kryštof, 8.E

1. **Život staré Šumavy-Vlastimil Vondruška**
2. **Adéla ještě nevečeřela.**
3. **Pánbůh.**

Adéla, 6.F

1. **Zákon smečky**
2. **Pátek 13. - ale jenom pro ty, co mají rádi horory.**
3. **Kamarádi.**

Peníze nerostou na stromech

1200 Kč radši utratím
za svoje potřeby
(voda, elektrina, najem,
plyn...), ale neutratím
je za značkové boty.

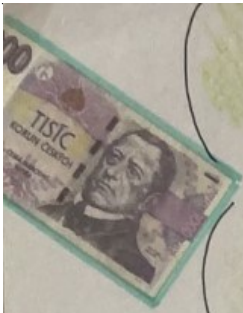
POCHOPIT HODNOTU
PENĚZ. PENÍZE ZÍS-
KÁME POCTIVOU PRA-
CÍ PRO ZÁKLADNÍ PO-
TRĚBY K ŽIVOTU.

V DOSPĚLOSTI BY-
CHOM SE NEMĚLY
SPOLEHAT NA RO-
DIČE, ALE NA SVOU
POCTIVOU PRAČI. A
DOKONCE I NĚJAKÉ
TY PENÍZE UŠET-
ŘIT.

koupím si za 500 Kč nákup
(potravin) ale zase si nekoupím
za 500 Kč tričko.

když nemám peníze, tak si
přece nepřejí: nemám na dárky
-nepřejí!

když nemám peníze, tak
přece nepřejdu na dovo-
lenou k moři, ale budu se
spíše snažit ušetřit nějaké
peníze.

Zeptali jsme se za vás...

1. Jaká je Tvoje poslední přečtená kniha?
2. Doporučil/a bys nám nějaký film, který Tě nedávno zaujal?
3. Co Ti v poslední době dělá radost?

Kája, 8.D

1. Prozření Mary Dyerové— Michelle Hodkin.
2. Bohemian Rhapsody, Teorie všeho.
3. Dobré známky, čas strávený s rodinou.

Tobiáš, 6.A

1. Stále dokola čtu knihu Deník malého Minecraftáka 6.
2. Případy detektiva Murdocha.
3. Hraní her.

Albert, 9.C

1. Harry Potter a Kámen mudrců.
2. Bajkeři.
3. Výlety se psem za babičkou.

Anička P., 6.A

1. Babička drsňačka od Davida Walliamse.
2. Ano, doporučila bych Yes Day.
3. Když je venku hezky.

Jakub, 9.C

1. Cesta za krvavým ohněm—Terry Brooks.
2. Centrální inteligence.
3. Moje domácí zvíře a moje holka.

Petr, 8.D

1. Hraníčářův učeň 8. díl - J. Flanagan
2. Ne, žádný mě nezaujal.
3. Můžu jezdit na kole.

Viki, 9.C

1. Řvi potichu, brácho— Ivona Březinová.
2. Zelená míle, Dracula 1992 a G.I. Jane.
3. Poslouchání hudby, hra na klavír a sociální síť.

Barča, 6.A

1. Deník malého poseroutky - Všechna sláva.
2. Žádný, na filmy moc nekoukám.
3. Moji přátelé.

David, 9.C

1. Tomáš Rosický: Hráč kterého milujete—Petr Čermák.
2. Návrat do budoucnosti.
3. Kamarádi a fotbal.

JAK TO VIDÍME MY?

Rubrika určená pro práce žáků školy...tentokrát příběhy a zamýšlení na téma Jaro.

Jaro-probouzející se příroda

Jakmile odezní největší atrakce zimy – Vánoce, pomalu vyhlížíme jaro. Přestože se ještě minimálně dva měsíce budeme radovat z lyží, závodů a tréninků, je už ve vzduchu určitá předzvěst jara, která dává příslib letních zážitků a dobrodružství.

Napadlo mě, že první známky toho, že přichází jaro, můžeme vidět kupodivu ve městě: pracovníci, kteří udržují parky, je začínají upravovat, prořezávají keře a sázejí květiny. Květinářství, která nám naštěstí nezavřel lockdown, mají před výlohami vystavené macešky, sedmikrásky, narcisky, tulipány v nekonečné škále barev a primulky, někde dokonce větvičky zlatého deště. A to v době, kdy příroda o jaru ještě moc neví.

Ulicemi se prohání studený vítr, občas zasněží, ale tato malá místečka už předvádí jarní krásu a slibuje, že tohle jaro bude super. Předzvěstí jara bývají také trhy, které letos bohužel ještě nezačaly. Na nich můžeme vidět předvoj těch rozkvetlých zahrádek, které jaro přináší – petrklíče, sazeničky květin a potom později i zelenin, koření a letních rostlin. A spoustu radostných lidí, kteří si vybírají jako z jídelního lístku ty nejvábnější rostliny a představují si, jak budou v rohu zahrádky vypadat.

V přírodě jaro přichází pomaleji. Když sleze sníh, zůstane zem šedá, nepřívětivá, jakoby špinavá. Snaží se to zachránit jehličnaté lesy, ale není to ono, nezelená se ani tráva. Krajina vypadá neutěšeně, zvláště když nesvítí ani slunce. Vítr je ledový a hezkých dnů pomálu. Při bližším pohledu ale vidíme, že stromy začínají mít pupeny, tráva raší, na polích se zelená osení a čeká se jen na jakýsi pokyn přírody, že se vše dá do pohybu, stromy rozkvetou a takřka najednou vše kolem zezelená a je to tak nějak šťavnaté. Budeme se za okny trochu bát, aby stromy zase nezmrzly, jako loni. Ale už se nadechujeme příjemného jarního vzduchu, který je plný ptačího štěbetání, jak se opeřenci navzájem namlouvají. Jaro opravdu začne, až uslyšíme zachechtání prvního racka. O něco později přiletí i vlaštovky a hned se pilně vrhnou do stavby obydlí. To už ovšem bude jaro v plném proudu. Ale ještě musíme trochu počkat – přesně podle přísloví: „Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem“. I tak je příjemné nastavit tvář slunci, protože hřeje a dává lidem radost, takže se víc usmívají.

Jakub Bouška, 9.A

Příběh z Měsíce

část druhá

Druhý den Isabel začala spřádat plány. Musela najít někoho, kdo by ji bezpečně spojil se Zemí. Zamyslela se. Kdo nesouhlasí s vládou Měsíce a zároveň umí s počítači?

O pár hodin později už probíhala ulice a hledala dům, ve kterém bydlela jedna z nejtalentovanějších programátorek, jakou kdy viděla. Amica Lengová byla ohromně milé děvče a s počítači to vážně uměla.

Když vstoupila do obchodu, uvítala ji přívětivá Amičina tvář a cinknutí zvonku nade dveřmi.

„Dobrý den, co pro vás mohu udělat?“ zeptala se přívětivě Amica. Očividně ji nepoznala a právě v to Isabel doufala.

„Dobrý den, vlastně, mám na vás jednu otázku. Dle její odpovědi se rozhodnu, zda využiji vaše služby.“

„No, dobrá, tak se ptejte.“

„Jaký názor máte na naši vládu, ale upřímně.“

„Naše vláda je samozřejmě úžasná a královna je ta nejhodnější, jakou jsme mohli mít.“

„To je hezké, že si toto myslíte, ale já stála o váš upřímný názor,“ připomněla jí Isabel.

„Fajn. Naše vláda je ohromně krutá,“ odpověděla Amica popravdě.

„Tak v tom případě vaše služby mileráda využiji. Potřebuji se tajně spojit s pozemními vůdci a vypnout program na ochranu Měsíce.“

„Dobře,“ odpověděla Amica.

„Jsem připravená,“ ohlásila Amica a Isabel si přisedla.

„Jenom to zapněte a já zařídím zbytek,“ řekla Isabel.

Přístroje se rozbzučely a na obrazovce se objevil evropský premiér Don.

„Dobrý den, premiére Done, já jsem královna Isabel z Měsíce a potřebuji vaši pomoc,“ řekla Isabel a doufala, že jí bude věřit.

„Dobrý den, královno, s čím byste potřebovala pomoci?“

„Potřebuji, abyste nás napadli. Mám důvodné podezření, že má vláda v nejbližší době připravuje útok na Zem a to samozřejmě bez mého vědomí. Nemám důkaz, a když vláda zjistí, že něco vím, odstraní mě. Proto nás musíte napadnout a tím odhalit armádu. Co nejrychleji.“

„Rozumím. Zkontaktuji ostatní země a za několik hodin jsme u vás.“

Z několika hodin se vyklubalo patnáct. A najednou se ozvaly rány. Útok začal.

„Čaroději Parku, útočí na nás. Co budeme dělat?“ Isabel se snažila hrát nevědomou.

„Vyšlete armádu mutantů, čaroději Parku,“ ozval se jeden z rádců.

„Ticho!“ okřikl ho Park.

„Pozdě, Parku, pravda je venku a přítomná šlechta vše dosvědčí. Radši to vzdejte,“ se škodolibým úsměvem zvolala královna.

„Dobře, přiznávám.“

Díky čarodějově přiznání a objevení armády v podzemí byl Park odsouzen k doživotí a oficiálně propuštěn z úřadu.

Vzhledem k tomu, že Isabel chtěla být spravedlivá, rozhodla se, že odstoupí ze své funkce spolu se svými rádci. Chtěla, aby si lid své vládcy volil sám. Lid se jí odvděčil za její spravedlnost, odvahu a pravdomluvnost tím, že ji volil opakovaně po dlouhou řadu let. Pro budoucí vládcy byla vzorem. Díky ní se všichni stali lepšími lidmi. Žádný občan Měsíce už nikdy neměl důvod pochybovat o vládě.

Pokračování
příběhu
z minulého
vydání

Karolína Marešová, 8.C

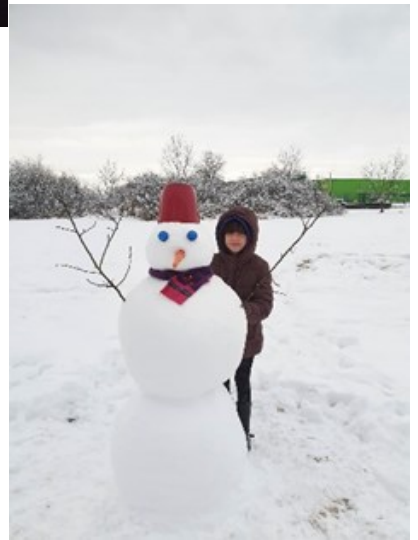
Čtvrt'áci a sněhuláci

Sedlecký sněhulák

Sněží, sněží,
bráška Vojtík za mnou běží.
Jdeme stavět sněhuláka,
honem, rychle, kde jsi brá-
cha.

Jedna koule, druhá, třetí,
stavím rychle, dokud sníh
lepi.
Místo nosu mrkvičku
a do ruky metličku.
Místo očí uhlíky,
z uhlíků i knoflíky.

Na hlavu dej plecháček,
řekl bráška Vojtíšek.
Ale je to fešák teda,
jmenovat se bude Ferda!

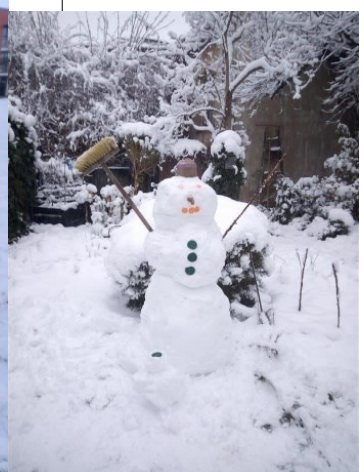
Děti ze 4.B se snažily i v době distanční výuky trávit čas na čerstvém vzduchu...podívejte se s námi, jak se popasovaly s úkolem postavit sněhuláka a napsat o něm básničku. Za zaslané příspěvky velmi děkujeme paní učitelce Petře Skálové!!!

Sněhulák

Já jsem malý sněhulák,
vypadám jak strašidláček.
Mám červený vočka,
Lekla se mě kočka.
Maminky mě šála hřeje,
slepice se na mě směje.
Zase sněží! Půjdu k městu,
Počkám já si na nevěstu.
Spolehnu se holenku,
Na Ondru a Madlenku,
Ze jí pro mě postaví,
Mrkvičkou jí vybaví.
Dám jí žlutou kytičku,
A studenou dušičku.
Nedivte se, je to tak,
Jsem kouzelný sněhu-
lák.

(Ondřej Hůrský, 4. B)

Sněhulák z Jihočeské univerzity

Ahoj já sem sněhulák. Jsem postavený na Jihočeské univerzitě. Byl jsem tam i minulý rok, ale stále netuším, proč tady už nechodí tolik lidí jako loni. Přejde tady jeden člověk za tři minuty. Jednou jsem koukal na lidi a všiml jsem si, jak mají nějakou divnou věc na puse. Co to je? Po dvou dnech jsem uslyšel, že to jsou roušky nebo něco takového.

Je to strašně divné si zvykat. Dva dny poté jsem se vydal na procházku. Tak krásné prostředí! Potom jsem našel dalšího sněhuláka. Věděl toho mnohem víc než já. Strávil jsem s ním mnoho času. Hodně jsem se s ním kamarádil, až jsme se nakonec stali nejlepšími přáteli. Díky němu jsem zjistil, co je to karanténa.

(Patrik Kalus, 4. B)

Mám problém se školou

V současné době mám problém se školou. Nemyslím tím pochopení probírané látky či prospěch, ale jde o způsob vzdělávání formou distanční výuky. Na jedné straně chápu, že jsou zde určitá opatření z důvodu virové krize, ale už to trvá opravdu velice dlouho a u vyšších ročníků, do kterých spadám i já, je to opravdu ještě déle.

Uvědomuji si, že začínám být značně znechucený, unavený a naprosto vyčerpaný. Sám ve svém pokoji zavřený se svým PC.

Nebaví mě pět dní v týdnu, několik hodin koukat do obrazovky monitoru, což dělám některé dny i více než moji příbuzní, pracující s počítači v zaměstnání. Myslíte si, že je to jen o tomhle? Rozhodně ne. Deprimuje mě i fakt, že se ze třídy snaží už jen pár žáků a též pozoruji, že i někteří učitelé toho mají dost a z některých se stávají i takzvaní "uspávači hadů". Naopak někteří to berou až moc vážně, jako kdybychom měli jen ten jediný jejich předmět a zadávají opis až na několik stran. A spolužáci? Ti, zdá se mi, na tom jsou ještě hůře. Jsou unavení z tohoto dlouhotrvajícího stavu. A proto mne vůbec nepřekvapují typické výmluvy typu „nejde mi mikrofon“ nebo „vypadlo mi to, takže jsem vás neslyšel“. A následně je mi smutno z toho, když slyším učitele k někomu mluvit o tom, že neodevzdal několik úkolů. Samozřejmě, že se to netýká všech žáků, ale je jich, k mému překvapení, dost. Něco mi přijde až úsměvné, jako třeba opisování testů nebo úkolů jedna ku jedné, s identickými chybami.

Zpočátku to bylo něco zajímavého, zábavného a možná trochu pohodlného, ale s postupem značně dlouhého času je to nezajímavá, unavující, fádňivá výuka.

Domnívám se, že tento stav už nebaví nikoho, snad už ani ten vir. Víím, že tyto časy jsou velmi těžké, a to jak pro učitele, tak pro studenty. A proto pevně doufám, že se co nejdříve vrátíme do školy.

Žák 8. ročníku

DISTANČNÍ VÝUKA—úvaha

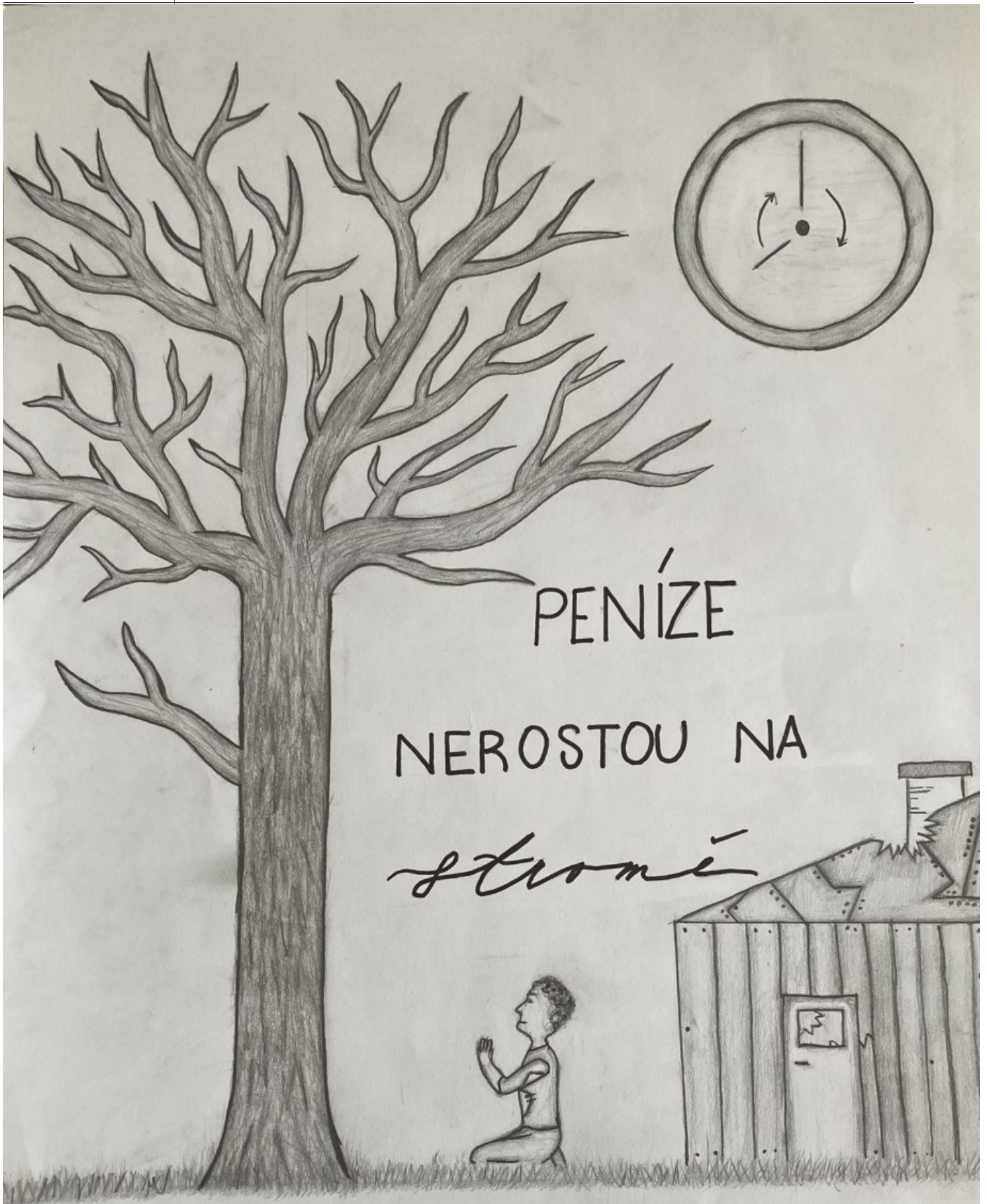
Distanční výuka je forma vzdělávání na dálku. K této formě školní docházky došlo kvůli tomu, že se po celém světě rozšířil virus Covid-19. Školy byly zavřeny, a proto se teď my žáci musíme vzdělávat pomocí notebooků a počítačů.

Myslím si, že je distanční výuka dobrá v tom, že nemusím brzy ráno vstávat, někdy vstanu až deset minut před hodinou a test napíšu v pyžamu. Také mi vyhovuje to, že si můžu všechnu práci rozvrhnout podle svých potřeb. Když je venku hezké počasí, můžu jít hned po online hodinách na čerstvý vzduch a úkoly udělat až večer, nebo druhý den. Zato ve škole bych musela sedět do půl čtvrté, ať už by bylo hezky či ne. Další výhodou je známkování některých domácích úkolů. Když jsme pracovali ve škole, naši práci nikdo neznámkoval, zato teď spousta učitelů známkuje každý úkol, který posíláme. Jako přínos vnímám i zlepšení mých dovedností při práci s počítačem.

Nevýhodou téhle doby je, že každému ubírá na motivaci a je opravdu velkou zkouškou vůle. Je tak snadné nedělat nic a podvádět. Je samozřejmě snadné si při testech či zkoušení informace najít na internetu nebo v prezentaci. Otázkou ale je, co bude, až se vrátíme do školy. Již jsem si zvykla na to, že nemusím umět nic z paměti. Co se on-line hodin týče, jsou velkou technickou vymožeností, ale mají i své mouchy. Kolikrát se stane, že vyučujícího neslyším, nebo on neslyší mě. Spousta žáků těchto problémů zneužívá a vymlouvají se na nefunkční počítač či mikrofon, přestože jim funguje. Učitelů je mi někdy až líto, když se dovolávají žáka, jenž se neozývá kvůli těmto problémům. Tím, že tenhle stav trvá už rok, energie k učení stále ubývá, a i já na sobě pozoruji, že se v některých předmětech trochu zhoršuji. Výklad online prostě není to samé jako ve škole.

Myslím si, že tento způsob vzdělávání byl pro nás všechny zajímavou zkušeností. Ze začátku jsme se radovali, že nemusíme do školy, ale nyní bychom se do ní rádi vrátili. Na závěr bych ještě chtěla zmínit mé rodiče, kterým bych chtěla moc poděkovat, protože mi v této těžké době moc pomáhali s technickým vybavením, některými úkoly, ale také s pozitivním naladěním.

Žákyně 8. ročníku

Nikdy nečekej, že ti někdo něco dá zadarmo. Nikdy nedostaneš
něco zadarmo. Vždy pro to musíš něco udělat sám.

Borůvky

V hlubokém lese rostl malý keřík s dvěma borůvkami. Ty dvě borůvky, se časem začaly neuvěřitelně nudit. Tak se jednoho slunečného dne rozhodly, že pojedou do světa. Brzy ráno nastoupily do autobusu. Dojely do města, tam si přisedly do taxíku. Ten je dovezl až na náměstí. Bylo tam velice rušno. Borůvky musely tedy dávat veliký pozor, aby je někdo nezašlápl. S velikou námahou se dostaly až ke kašně a s ještě větší námahou se vyšplhaly na její okraj. Jakmile tam byly, skočily do vody. Jé, ta byla osvěžující. Ruka a zase ruka... Někdo je chytá! Borůvky rychle vyskočí z kašny a utíkají k taxíku. Poté rychle do autobusu a během půl hodinky jsou na svém keři. Oddechly si a vyprávěly svým kamarádům co zažily. Kamarádi byli plní obdivu. Druhý den měly naše dvě borůvky spoustu práce. Vodily jiné borůvky na náměstí a všem se to líbilo. Tyto výlety dělaly pak každý den. Jednou to předaly svým dětem a ty to předaly svým dětem a ty zase svým dětem... Tak to šlo pořád dokola a dokola a dokola. A všichni si vyprávěli, jak dvě borůvky byly ve městě.

Tereza Šubrtová. 5.D

KORONAVIROVÉ KALIGRAMY

Žáci 8.C si zpestřili distanční výuku kreativní literární tvorbou—tvořili kaligramy na téma koronavirus—karanténa. Zdařilých prací byla celá řada, zde přinášíme malou ukázkou. Za zaslání příspěvků děkujeme paní učitelce Michaelae Váňové.

Kde se vzal, tu se vzal,
z Jara k nám malý virus zavítal.
Covid jsme mu jméno dali, a pak se ho
všichni báli. A kdo měl rýmu a kašel věděl, že už
ho ten malý našel. A pak nás do oušek kousaly
stovky roušek. A když nosíš ochranné
prostředky, nemůžou na tebe ani
ruské rozvědky. Ty malý
covide vyhlazení tě
nemine. Naočkujem
populaci a pak využijem
situaci, každý jak kdo chce.

Dalibor Zloch, 8.C

Máme tu stav nouze.
Prý dočasný pouze.
Už mě to fakt
nebaví.
Z kovidu
mám obavy.
Říkaly, že jen dvou
týdenní prázdniny. Ted' nám
utíkají hodiny. Už bych
chtěla ven .
Snad přijde ten den.
Ani roušky nestačily.
Respirátory nám nařídili.
Sedíme jen u stolu.
Bez kapičky
Humoru.

Daniela Šířová, 8.C

Všechny použité texty, obrázky a fotografie jsou prací a majetkem žáků a ZŠ, Nerudova 9.

Titulní stránka: práce žáků 1. stupně

Sněhuláci z 1. stupně—archiv ZŠ Nerudova

Projekt Peníze nerostou na stromě— žáci 9. ročníků

ON-LINE TRIP 8.B DO BENÁTEK

Ani další osmička během distanční výuky nelenila. 8.B totiž pod vedením paní učitelky třídní, Jany Kittelové, došla z Českých Budějovic do Benátek.

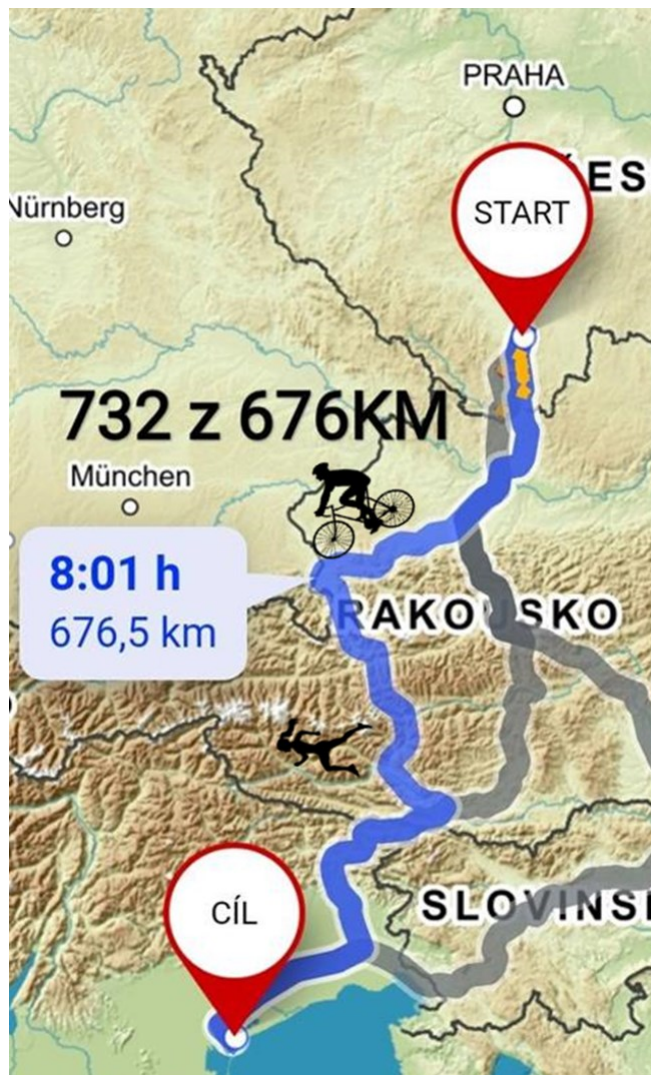
- Potřebovali urazit 676.5 km
- Urazili celkem 732 km
- Česta trvala celkem 5 týdnů
- Šli pěšky
- Běželi
- Jeli na kolech

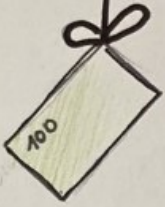
Ptáte se kdo???

Andy, Barča, Honza, Pepa, Kačka L., Kačka R., Lili, Natka, Dan a paní učitelka třídní z 8.B.

Nebyli líní a prostě to dali!!!

A my jim k tomuto výkonu gratulujeme. :-)

PENÍZE
nerostou na
STROME

